

Tárgy: helyreigazítás

Tisztelt Főszerkesztő Úr!

1.) Az Index.hu 2009. november 4-i számában folytatták az MVM sokmilliárdos ügyleteiről szóló tényfeltáró (!) cikksorozatukat, ami **már címében is elfogadhatatlan módon, eszközként foglalkozott velem és múltammal**. Sajnálatos, hogy az elmúlt kilenc év rengeteg információját, a bírósági tárgyalásokon elhangzottakat, könyveimet, honlapom cikkeit, a média fontos anyagait, de még az ítéleteket sem sikerült hasznosítaniuk. Ezek szerint **nem volt lehetőségük, akaratuk az ellenem folytatott eljárás valósághű bemutatására**. Persze még megkérdezésemre sem. Pedig a sajtónak, – ha nem tévedek – a feladata éppen a valósághű tájékoztatás. Különösen nem lehet joga az ettől teljesen eltérő befolyásolásra (manipulálásra). Hát még az éveken át folytatódó, éveken át dübörgő, majd még mindig fel-felújuló lejáratásra, rágalmazásra.

Bodoky Tamás írása személyemről és ügyemről valótlanságokat állít, illetve valós tényeket hamis színben tüntet fel. Mindezt kifejezetten öncélúan teszi. Egy olyan történet központi figurájaként állít be, **aki viszont nem is ismeri azt, amibe így bele akarja keverni a „tényfeltáró újságíró”**. Nem ismerem közelebbről sem a hosszú ideje az Index.hu-n taglalt történetet, sem a további szereplőket. Sem az MVM és a Paksi Atomerőmű sokmilliárdos, itt kifogásolt üzleteit, sem a partnereket, sem a szóba hozott off-shore cégeket, sem a paksi Erzsébet Szálló felújításának „korrupciógyanus” hátterét, sem Kocsis Istvánt, sem másokat. Kapolyi Lászlót és Molnár Károlyt is csak látásból. Az MVM-ben soha nem jártam.. Stb. Különösen nem folyhattam tehát bele abba az MVM-es eseménysorba.

2.) A cikkben előkerült újabb szereplővel, *Lóki Gézával* sem volt és ma sincs semmilyen kapcsolat. Ezt állapította meg a bíróság is. Ő is egyike volt azoknak, akik odajöttek hozzám a tárgyaláson és bemutatkoztak. Lóki Géza is megerősítette, hogy korábban soha nem találkoztunk, nem volt kapcsolat közöttünk. A perben egyébként „saját jogán” vett részt: négyszázmilliós pénztárhiányával és annak eltüntetésével szorongatták. **Nem az ő elmarasztalása volt a cél**, ezzel magyarázható az azonnal jogerőre emelkedett ítélet, a kétszázezer forint pénzbüntetés okirathamisításért. Lóki feltehetően taktikai okból került eljárás alá, rám vonatkozóan tőle is – akár a tényekkel ellentétesen – terhelő vallomást vártak. Sokan mások ennek eleget tettek, Lóki viszont nem. Pedig a bíróság többször is próbálkozott, hogy megadja a „korrekció lehetőségét”.

Már akkor is felmerült, hogy **üzleteit aligha lehet segítségével magyarázni**, hiszen 2002 után, a szocialista kormány alatt óriási volumenű HM-s üzleteket sikerült elérnie. Erről az Index.hu is tud, közli is, hogy Lókiék a honvédelmi tárca ingatlanüzemeltetői lettek, tavaly tizenegymilliárd forintos árbevételt értek el. Nincs köze tehát az objektív tájékoztatáshoz Lókiival kapcsolatban annak a közlésnek sem, miszerint „kiszagda szálakról” lenne szó.

Hol lenne ma már a kapcsolatrendszere és az üzletei? Például a paksi Erzsébet Szálló felújítása.

3.) Annak sem volt jelentősége, hogy Lóki Géza ***más vádlottat viszont ismert***, mert volt ugyan egy ilyen illető a perben, sőt vele – mindkét fél által elismerten – valóban akkor is és korábban is üzletelt, de ezt a személyt viszont jogerősen felmentette a bíróság a felbujtás vádja alól. Szenzációsnak szánt megjegyzésüket tehát legfeljebb úgy teheték volna meg, hogy arra mutatnak rá: Lóki ezzel az illetővel „boltolt”. Amit – ahogy írtam – ők sem tagadnak.

Nem sorolom tovább, a részletekkel egy tényfeltáró újságírónak tisztában kell lenni. Elfogathatatlan „munkamódszer”, ha rákényszerülünk és főleg, ha utólag arra, hogy megismertessük a tudósítót a valósággal. A tényfeltárásnak különösen nem lehet a munkamódszere az sem, ha szándékosan vagy nem szándékosan pontatlan fogalmazással érik el (akaratlanul vagy akaratlanul), hogy helytelen kép alakuljon ki a közvéleményben, illetve hogy így lehessen kitérni a felelősség vállalása alól.

4.) Nyilvánvaló, hogy ***a publikáció leginkább rólam szól, teljesen öncélúan folytatja lejáratosomat***. Teszi ezt aprólékos „gondossággal” egy „tényfeltáró” cikksorozat keretében, holott annak alapja a hitelesség kellene, hogy legyen. És a tények feltárása, nem elferdítése. Az ismeretlen történetnek nemcsak szereplője, hanem a jelek szerint főszereplője lettem. Már a cím is erre utal: nevem és egy homályos tartalmú, de lejárato hangulatú szó emlegetésével. Majd az összefoglaló részben és azt követően többször súlykolja nevemet Lóki Géza személyével összefüggésben, aki a Szabadi-perben, Szabadi Béla volt államtitkár büntetőügyében (a cikk megfogalmazása szerint) „felbukkant”, „szerepelt”. Személyem olyan fontos lehetett, hogy nevem alapján cikkük előkereshető, míg az a személy, aki állítólag „boltolt” az MVM-mel, mintha nem is létezne.

5.) Homályos tartalmú, de negatív kicsengésű fogalmat nem használhatna egy tényfeltáró újságíró, akinek a tényekre illene összpontosítania. A tényfeltáró újságíróról feltételezik, hogy ***közléseiért felelősséget vállal, nem bújhat ki e felelősség alól azzal, hogy nem tudható pontosan, mire is kell gondolni***. Tovább megyek: nem bízhatja az olvasóra, hogy hajlamai, elfogultsága, prekoncepciója és ízlése alapján lefordítsa magának. Kutatómunkát kevesen végeznek. A „boltol” jelentheti azt, hogy üzletel, ennek is van negatív töltete, hiszen az egyéni haszonszerzést, ügyeskedést mindenképpen feltételezi. Ez sem stimmel tehát itt. De inkább azt jelentheti, amihez még negatívabb felhang kapcsolódik, hogy seftel. Ez az Idegen szavak szóára szerint üzérkedést, illetve megengedhetetlen alapokon való üzletelést jelent. Ami személyemet illeti, a nyolc évig tartott eljárás alatt üzleteléssel, egyéni haszonszerzéssel soha nem gyanúsítottak. A vádban szerepelt cselekményekben egyébként nem anyagi hátrány, hanem az állam javára több mint negyvenmilliárd forint haszon volt kimutatható és bizonyítható.

6.) A cikk visszaül Szabadi Béla (befejezett) büntetőügyére. Csakhogy a szerző ***nem tesz különbséget a gyanú, a vád, az ítélet, illetve saját elképzelési között, azokat tetszőleges összetételben és összefüggésekben használja fel***. Ebből pedig valótlan tényállítások, továbbá valós tények hamis színben való feltüntetése következik. .

A szóban forgó cikk ***személyemről és ügyemről valótlanságokat állított***. Tekintettel arra, hogy a cikk publikálásánál ***a szerkesztőség nem járt el gondosan, nem ellenőrizte a ténybeli és következtetésbeli közléseket, pedig azok valótlanságára (elvárható felkészültség esetén) fel kellett volna figyelniük, és mert a valótlanságokat a***

publikálással híresztelte és terjesztette, a lapot felelősség terheli. És kötelezettségek; mindenekelőtt a helyreigazítás kötelezettsége.

7.) Több jogszabályra hivatkozom. A **MÚOSZ Etikai kódex**, 5.1. pontja szerint: „A szerzőnek, a szerkesztőnek kötelessége az önkéntes, korrekt helyreigazítás akár a sértett kérésére, akár ha a közlés valótlanúsága megállapítható.” Tehát azonnal lépniük kellett volna, de legalábbis jelezni irányomban a korrekcióra való készségüket. Ennek elmulasztásával viszont egyben a jelen útra terelték a korrekció kérdését.

A **Ptk.** 79. § (1) bekezdése szerint:

„Ha valakiről napilap, folyóirat (*időszaki lap*), rádió, televízió vagy filmhíradó valótlan tényről közöl vagy híresztel, illetőleg való tényeket hamis színben tüntet fel – *a törvényben biztosított egyéb lehetőségeken kívül* – követelheti olyan közlemény közzétételét, amiből kitűnik, hogy a közlemény mely állítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények (*helyreigazítás*).

A 79. § (2) bekezdése szerint:

„A helyreigazítást napilap esetében az erre irányuló igény kézhezvételét követő nyolc napon belül, folyóirat, illetőleg filmhíradó esetében a legközelebbi számban azonos módon, rádió, illetve televízió esetében pedig – ugyancsak nyolc napon belül – a sérelmes közléssel azonos napszakban kell közölni.

Felhívom szíves figyelmét a **Pp.** 342. § szakaszaira:

342. § (1) Sajtóhelyreigazítást [Ptk. 79. §] az érintett személy a közlemény megjelenésétől, illetőleg a közvetítéstől számított harminc napon belül írásban kérheti a sajtótól.

342. § (2) A határidőben kért helyreigazítás közlését csak akkor lehet megtagadni, ha a helyreigazítási kérelemben előadottak valóságtartalma nyomban megcáfолható.

Fentiek alapján kérem, hogy az alábbi helyreigazítást az Index.hu nyolc napon belül (2009. december 8-ig) közölje.

Helyreigazítás

Az Index.hu 2009. november 4-i számában, Bodoky **Tamás** „**Már Szabadival is boltolt az MVM partnere. MVM milliárdok offshore cégeknek**” című tényfeltáró cikkünkben valótlan tényeket állítottunk, illetve valós tényeket hamis színben tüntettünk fel. Olyannyira, hogy Szabadi Bélát belekevertük az általunk korrupciógyanúsnak tekintett MVM-történetbe, olyan látszatot keltve, mintha ennek is a szereplője, sőt a főszereplője lenne, holott az ügyletekről nincsenek konkrét információi, a szereplőkkel soha kapcsolatban nem állt..

1.) Már a címben **valótlanul állítottuk, utána még többször azt sulykoltuk**, hogy Szabadi Bélával boltolt volna az MVM partnere. A valóság ezzel szemben az, hogy Szabadi Béla volt államtitkár nem boltolt, tehát nem üzletelt, nem seftelt, nem gyanúsították és nem vádolták egyéni haszonszerzéssel. Következésképpen Szabadi Béla államtitkárral – az

MVM partnereként aposztrofált – Lóki Géza sem „boltolhatott”. Ilyet ő sem állított, az ellenkezőjét viszont igen, hiszen nem ismerték egymást. A bíróság is ezt állapította meg. Azt a vádlottat viszont, akiről megírhatták volna, hogy elismerten Lóki régi üzleti partnere és akit Szabadi Béla állítólagos felbujtójaként állítottak bíróság elé, ebben az ügyben is felmentették.

2.) Azt a tényt, hogy *Lóki Géza* bíróság előtt állt, kétszeresen is hamis színben tüntették fel: mintha Szabadival együttműködve üzletelt volna. Ugyanezt sugalltuk a valótlan beállítással, mintha az MVM partnerének nevezett személy Szabadi Béla ügyében vett volna részt, ahogy fogalmaztunk: abban „szerepelt”, „felbukkant”. Ezzel szemben a valóság az, hogy Lóki Géza **nem készletek állítólagos értékesítése miatt került bíróság elé**, ebben ugyanis semmilyen kompetenciája nem lehetett, *hanem saját önálló cselekménye kapcsán*, négyszázmilliós pénztárhiány és ennek eltüntető kísérlete miatt lett vádlott. Feltehetőleg taktikai szándékból lett az, cselekménye minősítését később megváltoztatták: okirathamisításért ítélték el. A kétszázezer forint pénzbírság már az elsőfokú tárgyaláson jogerőre emelkedett.

3.) **Azt a valós tényt**, hogy Szabadi Béla volt államtitkár kiskapda volt, **hamis színben állítottuk be**: mintha Lóki Géza a kiskapdák üzleti pártfogója lett volna, „kiskapda szálon” jutott volna üzleti lehetőséghez. Ezzel **újra megismételtük azt a valótlan állítást**, miszerint Szabadi az MVM partnerével, Lóki Gézával üzletelt (boltolt) volna. Ezt azonban kizárja Lókiék 2002-ben megindult és ma is tartó üzleti szárnyalása. Ez a szál tehát biztosan nem kiskapda.. Ez egybevág tényfeltáró írásunk azon állításaival, amelyek jelenleg is működő hatalmas üzletekről, tizenegymilliárdos árbevételű HM-ingatlanüzemeltetésről, a paksi Erzsébet Szálló felújításában közbeszerzés nélkül elnyert 1,5 milliárdos megbízás „elnyeréséről” szólnak.

4.) Azt állítottuk, hogy Lókiék cége „nem először üzletelt az állammal olyan beruházásban, amit utóbb a Nemzeti Nyomozó Iroda vizsgált”, de **csak egy beruházást jelöltünk meg**. Ezzel **azt a hamis látszatot kelthettük**, hogy a liszt- és cukorvásárlás lenne a másik beruházás, ami eleve nem lehet beruházás.

5.) **Valótlanul állítottuk** a tényfeltáró riportban, hogy Lókiék korábbi cége egyike volt azon cégeknek, amelyek „Szabadi Béla utasítására áron alul vásárolhattak a földművelésügyi tárca tulajdonában lévő Tartalékgazdálkodási Kht. stratégiai élelmiszerkészletéből több tízezer tonna lisztet és cukrot.” Az idézett mondatban sajnálatos módon a valótlan közlés, illetve a valós tény hamis színben valót feltüntetése nem egy esetben fordult elő:

- nem érdeklődtünk, nem vettük figyelembe a vádirathoz képesti változásokat, a bíróságon bizonyított tényeket. Valótlanul állítottuk, hogy Szabadi Béla utasítására áron alul vásárolhattak egyes cégek lisztet és cukrot a stratégiai készletből. **Először is**, a mennyiség (33 ezer tonna) több mint kilencven százaléka volt a cukor, tehát több tízezer tonna cukorról és lisztről kell beszélni. Nem fordítva. **Másodszor**, a készletleépítésről, feltöltésről (cukor) nem Szabadi Béla, hanem az illetékes kormánybizottság döntött. Készletcserére is sor került (cukor és liszt) a készletezett termékek használhatóságának csökkenése, illetve a művi tárolásban levő áru esetleges veszélyeztetettsége miatt. Ezt a TIG vezérigazgatója, Tóth Tibor kezdeményezte. **Harmadszor**, a bíróság is úgy találta, hogy értelmezhetetlen, mi az áron aluli vásárlás. Különösen, mert túltartott, csökkent értékű készletekről volt szó: így nyolc éves átlagkorú cukorról, aminek az állapotát a félig nyitott pajtákban való

tárolás (az időjárás hatása) is rontotta. Kiszakadt zsákok, elázott, összeállt, néha szennyeződött cukor Tanúk szerint esetenként csákánnyal nem lehetett szétverni az árut. Erről Lóki Géza és más is nyilatkozott a bíróság előtt, ami nem kívánt a minőséggel (sem) foglalkozni;

- **az árut a cég vezérigazgatója első osztályú termékként adta el**, amit az érvényes szabályok szerint előbb kifizetett, utána nézhetett csak meg. Így **az áron aluli értékesítés még elméletileg sem kerülhetne szóba**. Egyébként, ha az ügyfelek Szabadi Béla emberei, **ezt a módszert Tóth Tibor nem merte volna alkalmazni**;
- a cukor- és lisztügylet a TIG számára *hatalmas nyereséget* hozott. A korábban kiszámított 638 millió forint hiány helyett 550 millió forint nyereséggel zárult;
- Az áron aluli értékesítésről tett valótlan állításunkkal **azt a hamis látszatot keltettük**, mintha **Szabadi Béla nem gondosan látta volna el a feladatát**. Működése két és fél éve alatt **valamennyi (számszerint 26) száz százalékos állami tulajdonban levő minisztériumi cég nyereséggé vált, ami nagy eredmény az agráriumban**. A TIG mérlege **3, 6 milliárd forinttal javult: 1,8 md Ft veszteségről 1, 8 md Ft nyereségre változott**. Szabadi Béla nem anyagi hátrányt okozott, hanem (a vádiratokban megjelölt cselekményekben) **több mint 40 milliárd forint anyagi előnyhöz juttatta az államot**.

6.) Állításainkkal **azt a hamis látszatot keltettük**, miszerint Szabadi Bélának és/vagy a kisgazdáknak valamiféle köze lenne az általunk hetek óta ostorozott, korrupciógyanúsak tartott milliárdos MVM ügyletekhez, offshore cégekhez, veszteséges paksi szálloda-felújításhoz, borospince-építéshez, valamint olyan személyekhez, akiket ezekben az ügyekben kulcsfigurának tartunk. Holott mindehhez Szabadi Bélának semmi köze nincs.

7.) A valótlan közlésért és az MVM botránykrónikájába való alaptalan belekeveréséért Szabadi Bélától és az olvasóktól **elnézést kérünk**.

Index szerkesztősége

Tisztelt Főszerkesztő Úr!

Végezetül engedjen meg egy kérdést, ami régóta foglalkoztat. Mivel az eljárás nyolc éve alatt, de azóta is, **nem a tényekkel, hanem „fantomokkal” kell megküzdennem: újabb kitalációk ma is születnek. Különösen fájlalom ezek gyermekes színvonalát**, azt, hogy láthatóan **nincsenek tisztában azzal sem**, hogyan működik a kormány, a minisztérium cégei, vagy egy nagy sportklub. Örölnék, ha a szerkesztőség beavatna: **mi az oka, hogy ennyi év után ismét engem vesznek célba, járatnak le? És vajon kinek használnak ezzel?**

Budapest, 2009. november 30.

Üdvözlettel:

Dr. Szabadi Béla
(mobil:)